

Nr. 12. ankom Ministeriets Medlemmer, hvorefter Premierministeren oplæste nedenstaaende Rescript:

Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gøthers, Hertug til Slesvig, Holsteen, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Vor synderlige Gavn! Vi ville herved allernaadigst have Dig som Vor Premierminister bemyndiget til at aabne den Mandagen den 13de Juni d. A. paany sammentrædende Rigsdag.

Dermed skeer Vor Billie. Befalende Dig Gud!

Skrevet paa Vort Slot Eremitagen, den 8de Juni 1853.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Til

Drsted.

Hr. Geheimeconferentsraad Dr. juris Anders Sandøe Drsted, Ridder af Elephanten, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, Premierminister for Kongeriget Danmark.

Derefter yttrede **Premierministeren**:

Mine høitærede Herrer!

Den Rigsdag, som det er faldet i min Lob at aabne, er i en anden Stilling end nogen af de Rigsdage, der forhen i Dverensstemmelse med Kongerigets Grundlov ere komne sammen. Stillingen er deri forskjellig fra den, der fandt Sted den sidstafvigte 7de Marts, at det er en fuldstændig nyvalgt Rigsdag, der her forsamler sig, medens den Tid kun det ene af de Thing, der tilsammentagne udgjøre den danske Rigsdag, var fornyet. Men det er dog ikke egentlig nogen ny Rigsdag, som her er tilstede; den er kun en Fortsættelse af den, der tog sin Begyndelse den 4de October f. A., men som af Marsager, der ere Enhver i denne høitærede Forsamling i levende Erindring, ikke endnu har fuldendt sit Hverv. Kongen har derfor heller ikke ved denne Leilighed, som ved en ny Rigsdags Aabning, havt noget

særligt Ord at henvende til Rigsdagen. I den Throntale, som Allerhøiøstamme lod oplæse den 4de October, har han klarlig yttret sig saavel over Rigets daværende Forhold som over den Medvirkning af Rigsdagen, hvorved han ventede snart at kunne sætte sit elskede Folk i virkelig Besiddelse af de Goder, som han glædede sig over lykkelig at have forberedt. Indholdet af denne Kongelige Tale er endnu i dette Dieblif aldeles anvendeligt, og over de mellemliggende Begivenheder, der have medført, at hine Goder ikke endnu ere opnaaede, har han ikke fundet det nødvendigt eller passende fra dette Sted at udtale sig.

Jeg har saaledes i dette Dieblif intet andet Kongeligt Ord at bringe, end det, der indeholdes i det oplæste Rescript, og det vilde være ubetimeligt, om jeg vilde tilføie egne Betragtninger over det Hverv, som De have at udføre. Jeg kan alene henholde mig til Throntalen af 4de October, idet min Sjæl er fuld af det Dnske, at det maa lykkes den høitærede Forsamling til Kongens og Folkets Held og Glæde at udføre den Gjerning, hvortil den er kaldet, og navnlig at bringe de to Landets Velfærds-Sager til en ønskelig Ende, der ere uundværlige Grundstene for den Statsbygning, hvori Kongen ønsker snarest muligt at indføre sit Folk.

Jeg har da kun at anmode Dem, mine høitærede Herrer, om at affondre Dem i de to Thing, hvoraf Rigsdagen er sammensat, for at hvert Thing paa den bestemte Naade kan ordne sig til grundlovmæssig Virksomhed. Saasnart dette er skeet, vil jeg have Dem opfordrede til, i Genhold til Grundlovens § 4, at træde sammen i en forenet Rigsdag, for at modtage et fornyet Kongeligt Budskab om den Thronfølgeorden, der har været den opløste Rigsdag forelagt, og derefter videre at forhandle og tilendebringe dette vigtige Anliggende.

Efterat Premierministeren havde udtalt sig saaledes, udbrod Forsamlingen i et 9 Gange gjentaget „Leve Kongen“, hvorefter Landsthingets Medlemmer begave sig til det forsamme bestemte Locale.